

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Ser[mo] ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Primū: malicie simulationis impro-
banda posse.
Secundū: de interrogatiōis appro-
banda redactio.
Tertiū: yōse iterōis mequēda p̄futato
In hoc p̄one dicēdū de p̄mo. Pro cui?
declarare notanda sūt yōba euāgeliū Ab
eutes. Pariser p̄siliū, t̄c, vſcib; nō em re
spic̄sonas hoim. Yōbi notare dēm̄tria
p̄mo p̄sultationis queritatem.
Secundo queritōis malignitatē.
Tertiō simulationis calliditatē.
Primo p̄sultationis t̄c, q̄ abeūtes phari-
ci p̄siliū inierūt quō caperē iesum. An ser-
none. Chrys. Quale p̄siliū: tales & cōsi-
ciatores. Audiant q̄ p̄silia querunt ad no-
nūdū alīs. **S**ecundo queritōis t̄c. Et mit-
tūt discipulos suos cū herodianis. Chrys.
Prop̄t hoc suos discipulos & herodis mi-
litias simul mittūt: ut q̄dūc̄z dixerit rep̄-
ondaf. Eupiebat em eū magis aliquid
aduersus herodianos dicere. Q̄r ei eū te-
inere timebat p̄pter turbas voluerūt eī
periculū iminere ex hoc q̄ eēt tributis pu-
blicis obnoxii. Itis sunt siles q̄ iniūcēni
quenūt ut alīs noceat & inuidi qui que-
runt iniūciosos exosos fieri dñi & rento-
ribus. **T**ertiō simulationis calliditatē
quia dixerit et. **D**agister scim̄ q̄i verax
es t̄c. Verax inq̄ es q̄ntū ad vitā: t̄ viā
dei in veritate doces quantum ad sanaz
doctrinā: t̄ nō est tibi cura d̄ alīq. L. timor
vel fauor q̄ntū ad iusticiā. Nō em respic̄
sonas hoim sed indifferēt maioriib; et
minorib; dicas veritātē. Egita cōmendat
in eo triplicē veritātē. s. vīc: doctrine: t̄ iu-
sticie. **O** q̄nti hodie strarū faciūt q̄ pau-
peres publice arguit & p̄fundūt: sed diui-
tib; grauiora peccantib; nec nūx faciūt.
Secundū Chrys. Inter peccata sacerdotū
maximū est q̄ pfonas r̄spiciūt & nō cau-
sas. Sicut aut̄ dicit idē Chrys. **D**agi-
strū eū vocat & veracē vt q̄s eū veneran-
do deciperet: t̄ q̄s honorat & laudatus
mysteriū sui cordis simpl̄r eis aperiret t̄
vōlens eos habere discipulos. Hec est
hypocritaz prima simulationis: q̄ laudant
quos p̄dere volūt. Itis sunt siles qui ho-
bus in presentia adulantur: t̄ in absentia
detrahunt. **O** q̄ plenus ē mūdū talib;
pestiferis serpētib; Aug. Duo sunt gene-
ra p̄segnitū. s. vituperantū: t̄ adulantū.

Et p̄t p̄seq̄ lingua adulatoris q̄ man-
intersecrōt. Talib; itaq̄ deest vitas vi-
te. **O** q̄ simul cū eis tali vitate sūt vacui.
Solitūt q̄ppe talis vitas in plena dīne le-
gis obseruant̄. xii Deut. xxx. Testes ho-
die inūdō celū & terra q̄ p̄suerim vob̄
vita & bonū: b̄ndictione & maledictiōem.
Elige ergo vitā vt et viuas tu et semen
tuū & diligas dñm dēū tuū atq̄ obediās
voce ilū. Hec itaq̄ vita p̄sistit i caritate
dei sui & ch̄ri. Jo. iii. Scim̄ q̄m trāslati
sum̄ de morte ad vitā q̄m diligim̄ fr̄s.
De charitate dī. Diliges dñm dēū tuū tūtē
O q̄ plures sūt voluntari amatores ma-
gis q̄ dei. De dilectione sui: Deutero. iiiij.
Eustodi cemetiū & aiām tua sollicite ser-
ua. hej heu q̄ plures sūt de corpore solli-
citi plus q̄ de anima. De charitate primi
Mat. xii. Diliges p̄imū tuū sic teipuz
O q̄ regnāt odia inf̄ hoies & t̄c. Et multi
verb se figūt amicos q̄ corde ac erā ope-
rūt iūmī. p̄la quos dī. j. Jo. iiij. Nō dīlt
gamus p̄bo neq̄ lingua l̄ op̄ & vitate
O q̄ lōge relegata ē a filiis hoim hecvi-
te vitas. Osee viij. Nō est vitas nō ē mia-
non est scia dei i terra. i. in corde terrenō.
Et Jo. xliij. Sp̄m vitatis mūdū p̄t
accige. Exemplū de iudeis q̄b; dicebat
domini? Jb. viij. Yos d̄ deoslū estis vos
estis de h mūdo. Jo. viij. q̄ p̄terea nō q̄
ceperūt sp̄m vitatis h̄ remālerūt i errore
falsitatis. O q̄ felix q̄p̄e possit cū ezechia
dicere. Isa. xxvij. Demēto q̄m abula-
uerim in veritate.
Tertiū ar. Aud. t̄c Lautene sitis
similes iūbis. Siles eīi culpa: siles
ee debet i pena. Gl̄. L. ad. I. falcidīa. l. vii
ma. Et d̄ electiōe. Dūdū. De similib; sit
mille d̄ esse iudiciū. Pone casū de q̄ttuor
latronib; q̄ duo iā sūt suspēti: ali⁹ duo i
carcere clausi. Nōne isti duo mīlū timere
debēt. Expone t̄ apli. cōsiderēt igismū
seri p̄cōrōt q̄m sui socii: puta iudei falsa-
ces/ auari/ iūdi/ carnales/ iā sūt in iñfernū
patibulo. Jō dicit ps. Lōuertāk peccato-
res in iñfernū.
Dūsica. xxiij. post tri. ser. ij.
R Eddite que
t̄c. Multū ambulās quos
sc̄pe dicebam vobis nūc au-
tem et flēta p̄co iñmīcos crucis christi

Res in interno.
Dñica. xij. post tri. ser. ij.
Eddite que
Multi ambulat quos
scpe dicebam vobis nunc au-
tem et flens dico inimicos crucis christi

Dñica. XXIII. post Trinit.

Philip. iij. Tales itaq; reddēdi sunt dia**b**olo. Notandū autē q̄ oēs auari: supbi: et luxuriosi sunt inimici crucis ch̄ri. Vide se**r**ia. iij. hebdomade sc̄tē articu. h. Heō. vi. Rursum crucifigētes filiū dei. cc. Reddite zc.

Rim⁹ art. An aliq; aie sint diabolo irreuocabili reddēde p̄ petrō qđ tpa liter. Xanissū est. Vide do. iij. p̄ pasca. b. j.

Secūd⁹ arti. In pcedēti f̄ non dictū est de similitoīs p̄positōe quā iudi^cho fecerē dīctētes. Dīgr̄ sci⁹ q̄ verax es. Et dictū est iuxta hoc de p̄itate vite. In hoc p̄simone dicendū de p̄itate doctrine q̄ notaſ i ſup̄dicta p̄positōe: cū dī. Et viā dī in veritate doceſ. Cōſiſtit aut̄ hec veritas maxime in tribus.

Primo in articuloꝝ fidei cognitōe.

Secōdō in p̄ceptoꝝ dei informatōe.

Tertio in vicioꝝ correccōe. Primo i fidei cognitōe Ro. x. Fides ē ex auditu. Audit⁹ aut p̄ verbis ch̄ri. et Heō breo. iij. Quae fide impossibile est placere deo. Secōdō in p̄ceptoꝝ zc. Deuter. vj. Erūt verba hec q̄ ego p̄cipio tibi hodie in corde tuo et narrabis ea filiis tuis et me dirabis ea sedes in domo et ambulās in itinere et dormies atq; p̄surges. et Eccl. iij. Que p̄cepit tibi deus cogita sp.

Tertio i maloꝝ correccōe Eccl. vj. De lius est a sapientē corripi q̄ stultoꝝ adulatioib⁹ decipi. et Eccl. x. Corripe primuſ. Audite adulatores q̄ malos i malis suis sustinetis. Aug. sup̄ illō Ps. Qui laudat petrō. zc. Hec est ira et indignatio dei magna: ut delit correccōe et affit adulatio. Audite indices et p̄ncipes. Audite vos plati et ecce p̄ſidētes. Audite vos p̄ſefamiliias q̄ nullā faci⁹ punitiōe de vich⁹ subditioꝝ. Audite inq; illō qđ h̄z di. lxxxij. c. Error. Error cui nō resistit approbaſ: et p̄itas cu mīme defensat: opprimit. Negligere q̄ppe cū possis p̄turbare pueros: nibil aliud et q̄ fouere. Q̄q; pauci sunt q̄ hā veritatē doctrina obſeruat: maxie in curijs dñor̄. Se neca de bñficijs. Demōstrabo cui⁹ rei laſhorant penuria etiā magna fastigia: quid oia possidētib⁹ desit. s. q̄ vez dicat. Hanc q̄ppe veritatē mīti odiuit. Exemplū de galathis q̄b⁹ dicebat Paulus Gal. iij. Inī deis dño facta cū dī. Et nō ē tibi cura de mic⁹ fact⁹ ſū yob vez yob p̄ces. Et de rei aliq. Et p̄ficit hec p̄itas in tribu.

ge Achab. h. Re. xxij. q̄ ſit Dīcheā p̄t p̄hetā in carcere: q̄ dicit p̄tate. Et dī re ge ſedechia q̄ hieremīa clauſit in carcere: Et dī Hier. xxxij. Vide te ne tales ſit̄ veritatē odīteres et correctiōe: et potius imitami Aug. dīcēte: Ego ſe x et epus parat⁹ ſum ab oib⁹ corrigit eme. q̄ri: et ilū amicū mēu exiſtimo cui⁹ lingue nñficio aie mee maclās an dīe iudicij tergo.

Erti⁹ art. Aud. de p̄itate doct̄ne. Horate qđ dī lex. Turpe ē alicui q̄ rare ius circa qđ p̄ſat. ſ. de origine iurij. l. iij. Et ſicut dī. xxvij. dī. c. Ignorātia. Iḡ ratia mala est et p̄ciolosa: m̄r errore et nutrix vicioꝝ. Nōne turpe eſſet alicui et vituparabile acceſe et volūtarie iſe h̄z illō qđ eſſet caſiue exceccatiōis et qđ redderet eū leproſum vñ fieret abomiabilis p̄ncipiū et alſ poterat eſſe grat⁹ et ab eo mīta reponere bñficia: vel aliſt. Nōne vituparabile eſſet alia cui corā rege ſerviēti ſc̄iter ocl̄os claude et et tuq; aliquid turpe corā rege agere. Nec eſſet exaltatio rōnabilis: q̄ nesciebat ſe h̄egiſſe: q̄ nō videbat. Expone et aplica noſt̄o illō Ro. xij. Ignorās ignorabit.

Hermo. iij. p̄ eadē dñica. xxij.

Eddite cesa

Bri zc. Quoꝝ ſimis interit⁹: q̄p̄ de venter eſſet et glia in p̄fusio ne ipoꝝ q̄ terrena ſapiūt. Phil. iii. Tales ſunt q̄ reddēdi ſunt celari. i. diabolo. In illis aut verbiſ tria notaſ.

Primo impoꝝ miſabilis p̄clusio. q̄p̄ Secōdō eoy v̄tupab. l. (finis interit⁹) dīcio. Quoꝝ de venter eſſet et glia

Tertio ipoꝝ horribilis p̄fusio. In p̄fusione ipoꝝ qui terrena ſapiūt. De p̄mo iij. Thes. ſ. Qui nō obediūt euāgelio: peſnas dabut in integrū eternas. De ſcōdō. iij. Tūm. iij. Golupratū amatores magis q̄ dei. De tertio Ps. Confundant oēs iniquagētes. Salutatio Redditerē.

Rim⁹ art. An aie q̄ reddūt diabolo ſunt oīno a dei mīa alienē ſiue p̄uate. Vide ſup̄ do. iij. post pasca. ſer. iij.

Secūd⁹ ar. In p̄ce. zc. In iſto dñm de p̄itate iuſticie q̄ notaſ i xpōne a iu deis dño facta cū dī. Et nō ē tibi cura de mic⁹ fact⁹ ſū yob vez yob p̄ces. Et de rei aliq. Et p̄ficit hec p̄itas in tribu.